

# Wnioski ze spotkań Parafialnego Zespołu Synodalnego

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Krakowie-Sidzinie

## Część II – Razem w łodzi

**Jak pomagać ludziom świeckim odnajdywać swoje powołanie do życia i misji w Kościele przez przyjęcie posług ustanowionych oraz jak mądrze wspierać i towarzyszyć świeckim liderom wspólnot w naszej parafii?**

Aby pomagać ludziom świeckim odnajdywać powołanie, potrzebna jest odpowiednia postawa pełniących już posługę – ich przykład także poza kontekstem tej posługi. Podobnie jak dobry przykład może pociągać, tak zły przykład może odpychać i zniechęcać tych, którzy są wezwani do podjęcia posług.

Aby inspirować, zapalać innych do działania, trzeba płonąć gorliwością.

Wspólnotę wiernych można porównać do załogi łodzi, w której każdy ma swoje zadanie. Potrzebna jest osoba (działająca w autorytecie Kościoła), która potrafi dostrzec i zachęcić innych do dania świadectwa, podjęcia misji. Osoba taka rozdziela zadania ale także rozlicza na podstawie owoców ich realizację.

Każda posługa musi być umocowana decyzją pasterza, jakim na szczęcie parafii jest ksiądz proboszcz. Działa on w autorytecie Kościoła i rozeznaje razem ze wspólnotą potrzebę ustanowienia danych posług, oceniając ich zasadność.

Bóg uzdalnia powołanych do odpowiedzi na Jego wezwanie do podjęcia misji.

Istotnym źródłem żywotności Kościoła są relacje międzyludzkie. Podstawowym środowiskiem dla ich kształtowania jest rodzina – to już tam rodzi wiele powołań.

Wskazane jest odbywanie dni skupienia i rekolekcji, które służyłyby integracji grup parafialnych. Dobry byłby też podział rad parafialnych na duszpasterską i ekonomiczną.